Lietas Nr. A420052426

Administratīvā rajona tiesa
Rēzeknes tiesu nams
SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis Staņislavs Linkevičs,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteicēja /Persona A/ (/Persona A/
) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /valsts nosaukums/ pilsonis /Persona A/
2025. gada 30. jūlijā iesniedza Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldē iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde (turpmāk — pārvalde) ar 2025. gada 11. decembra lēmumu Nr. /numurs/ atteicās piešķirt pieteicējam bēgļa un alternatīvo statusu. Pieteicējs minēto lēmumu pārsūdzēja Administratīvajā rajona tiesā. Tiesnesis ar 2026. gada 30. marta lēmumu nolēma atstāt bez izskatīšanas pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Pārvalde 2026. gada 2. aprīlī pieņēma lēmumu Nr. /numurs A/ par pieteicēja piespiedu izraidīšanu no Eiropas Savienības un Šengenas dalībvalstu teritorijas ar ieceļošanas aizliegumu Latvijā, Eiropas Savienībā un Šengenas teritorijā uz trim gadiem.

[2] 2026. gada 6. maijā pārvaldē reģistrēts pieteicēja atkārtots iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Ar pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas 2026. gada 20. maija lēmumu Nr. /numurs B/ (turpmāk — lēmums), pamatojoties uz Patvēruma likuma 30. panta pirmās daļas 4. punktu un 35. panta pirmo daļu un trešo daļu, pieteicēja atkārtotais

iesniegums atstāts bez izskatīšanas.
l.no7
Lēmumā norādīts turpmākais.

[2.1] Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas rīcībā nav informācijas, ka laika periodā kopš pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas 2025. gada 11. decembra lēmuma pieņemšanas kāda cita dalībvalsts pieteicējam būtu piešķīrusi starptautisko aizsardzību, un nav konstatēts, ka kāda valsts, kas nav dalībvalsts, varētu tikt uzskatīta par pieteicēja pirmo patvēruma valsti vai viņam drošu trešo valsti. Tādējādi, lai lemtu par atkārtotā iesnieguma pieņemšanu izskatīšanai vai atstāšanu bez izskatīšanas, pārvaldes Patvēruma lietu nodaļai ir jāvērtē, vai atkārtotajā iesnieguma minētie apstākļi ir ievērojami inījušies par labu pieteicējam un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai.

[2.2] Lēmumā arī norādīts, ka 2026. gada 16. maijā pārvaldē pieteicējs iesniedza elektroniskā pasta vēstuli, kurā norādīja jaunu, līdz šim brīdim viņa patvēruma lietā neatklātu informāciju. Proti, ka viņu pieprasot izdot /valsts nosaukums/ armija, jo viņš no tās esot aizbēdzis.

Papildus tam, 2026.gada 18. maijā pārvaldes Patvēruma lietu nodaļā pieteicējs iesniedza elektroniskā pasta vēstuli, kurā norādīja, ka viņš esot b armijā un dezertējis no tās. Turpat pieteicējs paskaidroja, ka baidoties atgriezties /valsts nosaukums/, jo /valsts nosaukums/ armija dezertierus vajājot, arestējot, spīdzinot un izpildot nāvessodus ar pakāršanu. Kā pierādījumu elektroniskā pasta vēstules pielikumā pieteicējs pievienoja militārā dienesta apliecības neapliecinātu fotokopiju.

Lai gan pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas rīcībā nav /valsts nosaukums/ armijas militārā dienesta apliecības parauga, tomēr tā konstatē, ka pieteicēja iesniegtā militārā dienesta apliecība ir sliktā kvalitātē un tajā ietvertais fotoattēls nav identificējams. Tāpat arī tajā nav norādīti personas dzimšanas dati, bet gan tikai personas vārds. Tādējādi pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa no pieteicēja iesniegtās militārā dienesta apliecības fotokopijas nevar secināt, ka tā ir izdota viņam. Turklāt pieteicējs arī nav norādījis, kādā veidā ieguvis minēto fotokopiju un kur atrodas militārā dienesta apliecības oriģināls.

Par iemesliem, kādēļ neesot sniedzis informāciju par militāro dienestu /valsts nosaukums/ armijā un dezertēšanu no tās, pieteicējs norādīja uz bailēm no atgriešanās izcelsmes valstī.

karavīrs /valsts nosaukums/

Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas ieskatā pieteicēja paskaidrojums par ziņu nesniegšanu nav pārliecinošs, ņemot vērā, ka pieteicējs patvēruma procedūras ietvaros sniedzis gluži pretēju informāciju. Proti, sākotnējā intervijā pieteicējs apliecināja, ka neesot dienējis militārajā dienestā, kā arī neesot sodīts vai turēts aizdomās par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu. Turklāt sākotnējā intervijā un iesniegumā pieteicējs kā patvēruma motīvu norādīja bailes no iesaukšanas draudiem armijā. Turpretim personiskajā intervijā pieteicējs vairs to neminēja, bet norādīja citu patvēruma pieprasīšanas motīvu - apdraudējumu no pieteicēja onkuļa, un noliedza, ka viņam būtu vēl kādas problēmas /valsts nosaukums/.

Tomēr pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas 2025. gada 11. decembra lēmumā tika izvērtēts /Persona A/ iesniegumā norādītais patvēruma pieprasīšanas motīvs - iesaukšanas draudi armijā, nekonstatējot to, ka /valsts nosaukums/ notiktu

aktīva un sistemātiska valsts mēroga iesaukšana armijā un. ka draudi tikt iesauktam
2.no7
karot jebkādā veidā būtu skāruši patvēruma meklētāju.

[2.3] Lēmumā arī norādīts, ka arī pieteicēja 2026. gada 16. maijā pārvaldei iesniegtajā elektroniskā pastā vēstulē norādītā informācija attiecībā uz bruņoto konfliktu /valsts nosaukums/ un no tā izrietošajiem civiliedzīvotāju riskiem, piespiedu iesaukšanu karot, kā arī vēstulei pievienotais fotoattēls un videomateriāli, kuros attēlotas nezināmu personu vardarbīgas epizodes un bojāgājušie, nav uzskatāmi par principiāli jaunu informāciju pieteicēja lietas kontekstā. It īpaši, ņemot vērā, ka par minēto fotoattēlu un videomateriāliem pieteicējs nav paskaidrojis, kā tos ieguvis un, kā tie attiecas uz pieteicēju personīgi.

Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas ieskatā viss iepriekš minētais vēlreiz liecina, ka pieteicējs nav konsekvents sniegtajā informācijā, kas liek apšaubīt viņa sniegtās informācijas ticamību kopumā. Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas vērtējumā pieteicējs ir viennozīmīgi atklāti maldinājis patvēruma procedūrā iesaistītās iestādes.

[2.4] Lēmumā norādīts, ka, iepazīstoties ar aktuālo izcelsmes valsts informāciju par notikumiem /valsts nosaukums/, pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa nekonstatē, ka kopš pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas 2025. gada 11. decembra lēmuma drošības situācija /valsts nosaukums/ būtu pasliktinājusies tiktāl, lai būtu pamats uzskatīt, ka visā /valsts nosaukums/ pastāv smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāju dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījuma Patvēruma likuma

41. panta 3. punkta izpratnē.

pieteicēja pieteikums par pienākuma uzlikšanu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Pieteikumā norādīts, ka pieteicējs nepiekrīt lēmumam, ka esot atklājušies jauni apstākļi saistībā ar pieteicēja situāciju, proti, viņš esot arestēts un turēts ieslodzījumā pēc /valsts nosaukums/ valdības rīkojuma. /valsts nosaukums/ prokuratūra esot izdevusi orderi pieteicēja arestam par dezertēšanu no bruņotajiem spēkiem un par informācijas nodošanu ārpus /valsts nosaukums/. Pieteicējs iepriekš esot ticis arestēts /valsts nosaukums/ bruņoto spēku dēļ, par ko pieteicējam esot pierādījumi, arī prokuratūras izsniegti dokumenti.

[4] Pārvalde paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst, lūdz to noraidīt, pamatojoties uz lēmumā minētajiem argumentiem.

Papildus paskaidrojumā norādīts, ka ne iesniedzot atkārtoto iesniegumu, ne pieteikumu tiesai, nav sniegta detalizēta informācija un izklāsts par konkrētu apdraudējumu pieteicējam /valsts nosaukums/ par, pieteicēja ieskatā, jaunatklātajiem apstākļiem, proti, par viņa apcietināšanu /valsts nosaukums/ un apdraudējumu pieteicējam no /valsts nosaukums/ valdības, līdz ar to pārvalde pieteicēja sniegto informāciju vērtē ļoti kritiski.

Paskaidrojumā arī norādīts, ka šāda pieteicēja motivācijas maiņa liek kopumā apšaubīt pieteicēja paskaidrojumus par apdraudējumu mītnes zemē un nepieciešamību pēc patvēruma Eiropas Savienībā. Tāpat pieteicējs nav sniedzis pamatotu un ticamu skaidrojumu, kāpēc informāciju par arestu un prokuratūras orderi nav sniedzis agrāk.

Pārvalde norāda, ka pieteicējs 2023. gada februārī no /valsts nosaukums/ izceļoja uz /valsts nosaukums A/, 3.no7
jo viņam esot izteicis draudus onkulis /Persona C/, pret kuru pieteicējs esot iesniedzis tiesā sūdzību (šādu informāciju pieteicējs ir sniedzis personiskajā intervijā 2025. gada 5. septembrī), bet 2025. gada 24. maijā pieteicējs no /valsts nosaukums A/ legāli esot izceļojis uz /valsts nosaukums B/. Minētais liek secināt, ka pieteicējs ar apdraudējumu un vajāšanu Patvēruma likumā minēto iemeslu dēļ /valsts nosaukums/ nav saskāries, jo mītnes zemē kopš 2023. gada nav uzturējies, bet viņa apgalvojumi par iespējamo apdraudējumu ir hipotētiski.

[5] Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst, ka tie ir pietiekami lietas izspriešanai rakstveida procesā, kā arī pieteicējs nav ierobežots papildu paskaidrojumu un pierādījumu iesniegšanā, tāpēc lieta saskaņā ar Patvēruma likuma 49. panta otro daļu tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējusi lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Lietā ir strīds, vai pieteicēja 2026. gada 6. maijā pārvaldē reģistrētais pieteicēja atkārtots iesniegums un pieteikums tiesai satur tādu informāciju par apstākļu ievērojamām izmaiņām, kas varētu būt par pamatu, lai uzliktu pienākumu pārvaldei atkārtoti izvērtēt pieteicēja patvēruma iesniegumu.

[8] Saskaņā ar Patvēruma likuma 35. panta pirmo daļu persona, attiecībā uz kuru pieņemts galīgais lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesīga iesniegt Valsts robežsardzei atkārtotu iesniegumu. Personai ir pienākums atkārtotajā iesniegumā norādīt pierādījumus, kas liecina, ka ir ievērojami mainījušies apstākļi, ar kuriem tika pamatots attiecīgais lēmums.

Atbilstoši Patvēruma likuma 30. panta pirmās daļas 4. punktam lēmumu par iesnieguma atstāšanu bez izskatīšanas pieņem, ja patvēruma meklētājs Latvijas Republikā ir iesniedzis atkārtotu iesniegumu pēc tam, kad pieņemts galīgais lēmums par

atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, un tajā nav minēti apstākļi, kas būtu ievērojami mainījušies par labu patvēruma meklētājam un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai.

No šīm tiesību normām secināms, ka personai gadījumā, ja ir spēkā stājies lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu, ir tiesības vērsties ar atkārtotu iesniegumu, norādot uz nozīmīgiem apstākļiem (jauniem apsvērumiem vai faktiem), kas ir ievērojami mainījušies no lēmuma pieņemšanas brīža un varētu būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai. Ja atkārtotais iesniegums šādu informāciju nesatur, pārvaldei ir pienākums atkārtoto iesniegumu atstāt bez izskatīšanas.

Tātad faktiski Patvēruma likuma 30. panta pirmās daļas 4. punkts pēc savas juridiskās būtības ir pielīdzināms Administratīvā procesa likuma 87. panta pirmās daļas 1., 2. un 4. punktā minētajiem gadījumiem, t.i., procesa uzsākšanai no jauna uz iesnieguma pamata, ja pastāv šādi apstākļi: mainījušies lietas faktiskie apstākļi, kuri bija

par pamatu lēmuma pieņemšanai; lietas tiesiskie apstākļi mainījušies adresātam par labu; adresātam kļuvuši zināmi vai pieejami jauni pierādījumi, kas nebija tā rīcībā līdz sākotnējā administratīvā akta izdošanai un kas varētu būt par pamatu adresātam labvēlīga administratīvā akta izdošanai.

Pieteikuma pieņemamības pārbaudes procedūras mērķis ir ļaut dalībvalstīm noraidīt kā nepieņemamu jebkuru turpmāku pieteikumu, kas iesniegts, nepastāvot nekādiem jauniem elementiem vai faktiem, lai tiktu ievērots res judicata (lieta jau ir izlemta) princips saistībā ar agrāku lēmumu.

Izvērtējot jautājumu par to, vai turpmāks pieteikums ir pamatots ar jauniem elementiem vai faktiem, kas attiecas uz pārbaudi, vai pieteikuma iesniedzējs ir kvalificējams kā starptautiskās aizsardzības saņēmējs saskaņā ar Direktīvu 2011/95, būtu jāpārbauda tikai tas, vai pastāv tādi elementi un fakti šī pieteikuma pamatojumam, kuri nav izskatīti saistībā ar lēmumu par iepriekšējo pieteikumu, un uz kuriem šis lēmums ar res judicata spēku nevarēja tikt balstīts (sal. Eiropas Savienības Tiesas 2021. gada 10. jūnija sprieduma lietā Nr. C-921/19 49. un 50. punkts).

[9] Savukārt vācu juridiskajā literatūrā, atsaucoties uz tiesu praksi, vērtējot šo tiesību institūtu, ir atzīts, ka atkārtotā patvēruma lūguma procedūra nav paredzēta tam, lai patvēruma meklētājiem dotu ārkārtas tiesību aizsardzības līdzekli, ar kuru jebkurā laikā varētu koriģēt šķietami nepareizu lēmumu sākotnējā procedūrā (sal. /Persona D/ Kommentar zum Asylverfahrensgesetz. 7.Aufl. - Koln: Luchterhand, 2009, S.1237), un ne katras izmaiņas patvēruma meklētāja izcelsmes valstī var tikt izmantotas atkārtotā patvēruma lūguma pamatošanai, bet gan tādas, kas tieši attiecībā uz patvēruma meklētāju varētu novest pie atšķirīga novērtējuma, salīdzinot ar sākotnējo lēmumu (sk. turpat, S.1265).

Ievērojot minēto, pieteicējam bija pienākums ar atkārtoto iesniegumu pierādīt būtisku tieši pieteicēja individuālo apstākļu maiņu. Ne katrs jauns pierādījums var tikt izmantots atkārtotā patvēruma lūguma pamatošanai, bet gan tikai tāds, kas liecina par būtiskām pieteicēja individuālo apstākļu izmaiņām un kas tieši attiecībā uz pieteicēju varētu novest pie atšķirīga novērtējuma, salīdzinot ar sākotnējo lēmumu.

[10] No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs atkārtotajā iesniegumā norādījis, ka esot atklājušies jauni apstākļi saistībā ar pieteicēja situāciju, proti, viņš esot arestēts un turēts ieslodzījumā pēc /valsts nosaukums/ valdības rīkojuma. /valsts nosaukums/ prokuratūra esot izdevusi orderi pieteicēja arestam par dezertēšanu no bruņotajiem spēkiem un par informācijas nodošanu ārpus /valsts nosaukums/. Pieteicējs iepriekš esot ticis arestēts /valsts nosaukums/ bruņoto spēku dēļ, par ko pieteicējam esot pierādījumi, arī prokuratūras izsniegti dokumenti.

Izvērtējot pieteicēja pieteikumā un atkārtotajā iesniegumā sniegto informāciju kopsakarā ar iepriekšējā patvēruma procesa laikā sniegtajām ziņām, tiesa konstatē, ka pieteicējs, iesniedzot atkārtoto iesniegumu un pieteikumu tiesai, nav sniedzis detalizētu informāciju par konkrētu apdraudējumu pieteicējam /valsts nosaukums/, par, pieteicēja ieskatā, jaunatklātajiem apstākļiem, proti, par viņa apcietināšanu /valsts nosaukums/ un apdraudējumu

5.no7

pieteicējam no /valsts nosaukums/ valdības, līdz ar to tiesa, piekrītot pārvaldes viedoklim, pieteicēja sniegto informāciju vērtē ļoti kritiski.

pieteicējs par patvēruma pieprasīšanas motīvu Latvijā bija norādījis apstākli, ka /valsts nosaukums/ Republikā pieteicēja dzīvība esot apdraudēta karadarbības dēļ, pieteicēju vēloties iesaukt armijā. Pieteicējs gribot drošu valsti.

Taču patvēruma procedūras laikā pieteicējs patvēruma pieprasīšanas motīvus papildināja ar informāciju par viņa apdraudējumu /valsts nosaukums/ saistībā ar to, ka pieteicējam /valsts nosaukums/ esot onkulis /Persona C/, kurš 2024. gadā vēlējies, lai pieteicējs pamet māju, esot piesavinājies viņa mantojumu. Onkulis esot /Nosaukums B//Nosaukums B/) ietekmīgs komandieris un draudējis pieteicēju nogalināt. Tomēr pieteicējs personiskajā intervijā

2025. gada 5. septembrī arī ir atzinis, ka droši vien onkulis /Persona C//valsts nosaukums/ viņu vairs nemeklējot, jo, iespējams, no radiniekiem esot uzzinājis, ka pieteicējs esot izceļojis no /valsts nosaukums/.

Tiesas ieskatā šāda pieteicēja motivācijas maiņa liek kopumā apšaubīt pieteicēja paskaidrojumus par apdraudējumu mītnes zemē un nepieciešamību pēc patvēruma Eiropas Savienībā. Tāpat pieteicējs nav sniedzis pamatotu un ticamu skaidrojumu, kāpēc informāciju par arestu un prokuratūras orderi nav sniedzis agrāk.

No lietas materiāliem arī konstatējams, ka pieteicējs 2023. gada februārī no /valsts nosaukums/ izceļoja uz /valsts nosaukums A/, jo viņam esot izteicis draudus onkulis /Persona C/, pret kuru
pieteicējs esot iesniedzis tiesā sūdzību (šādu informāciju pieteicējs ir sniedzis personiskajā intervijā 2025. gada 5. septembrī), bet 2025. gada 24. maijā pieteicējs no /valsts nosaukums A/ legāli esot izceļojis uz /valsts nosaukums B/. No minētā secināms, ka pieteicējs ar apdraudējumu un vajāšanu Patvēruma likumā minēto iemeslu dēļ /valsts nosaukums/ nav saskāries, jo mītnes zemē kopš 2023. gada nav uzturējies, bet viņa apgalvojumi par iespējamo apdraudējumu ir hipotētiski.

Saskaņā ar pieteicēja sniegto informāciju kriminālllieta pret pieteicēju esot ierosināta 2026. gadā, kas rada šaubas par pieteicēja aresta ordera esamību, jo pieteicējs jau kopš 2023. gada /valsts nosaukums/ nav uzturējies, līdz ar to nav ticams, ka tieši šobrīd tiesvedības Latvijā laikā ir izdots minētais pieteicēja aresta orderis.

[11] Iepazīstoties ar aktuālo izcelsmes valsts informāciju par notikumiem /valsts nosaukums/, tiesa nekonstatē, ka kopš pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas 2025. gada 11. decembra lēmuma drošības situācija /valsts nosaukums/ būtu pasliktinājusies tiktāl, lai būtu pamats uzskatīt, ka visā /valsts nosaukums/ pastāv smagi un individuāli draudi civiliedzīvotāju dzīvībai vai veselībai plaši izplatītas vardarbības dēļ starptautisku vai iekšēju bruņotu konfliktu gadījumā Patvēruma likuma 41. panta 3. punkta izpratnē.

Tiesas vērtējumā tas, ka starptautiskās organizācijas, tostarp /Nosaukums C/ (/Nosaukums C/), 2026. gada sākumā ir publicējušas aktualizētu informāciju par situāciju /valsts nosaukums/, kas joprojām turpina būt smaga, konkrētajā gadījumā nav tāds apstāklis, kas maina pieteicējam par labu tos apstākļus, uz kuriem balstīts iestādes lēmums par atteikumu piešķirt bēgļa vai alternatīvo statusu.

6.no7

[12] Tā kā pieteicējs nav norādījis apstākļus, kas varētu tikt vērtēti kā

ievērojama apstākļu maiņa un tādējādi būt par pamatu bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai, pārsūdzētais lēmums ir tiesisks, bet pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.-251. pantu, Patvēruma likuma 49. panta pirmās daļas 2. punktu un sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda
noraidīt pilnībā /Persona A/ (/Persona A/
) pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldei izskatīt pēc būtības pieteicēja atkārtoto iesniegumu par bēgļa vai alternatīvā

statusa piešķiršanu Latvijas Republikā.

Spriedums nav pārsūdzams.

Signature ot validated
Tiesnesis U9) S. Linkevičs

7.no7